

ความต้องการรายการวิทยุกระจายเสียง
สื่อสารการศึกษาของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

นางสาวกฤดาลรัตน์ รัตนลีคง

007057

วิทยานิพนธ์นี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตร์ รวมทั้งสาขาวิชา

แผนกวิชาโสังคมศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2519

คุณธรรมและการสร้างสรรค์
คุณธรรมการแสวงหาความรู้
คุณธรรมการใช้ชีวิตอย่างดี
คุณธรรมการรักษาสิ่งแวดล้อม

DEMAND FOR EDUCATIONAL RADIO PROGRAMS
OF PEOPLE IN BANGKOK METROPOLIS

Miss Koontolrat Ratanasing

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education

Department of Audio-Visual Communications

Graduate School

Chulalongkorn University

1976

บังคับวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุตรีให้มีวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการเรียนตามหลักสูตรปริญญาภัณฑ์

คณบดีบังคับวิทยาลัย

คณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ

..... กรรมการ

..... กรรมการ

อาจารย์ผู้ควบคุมการวิจัย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปราชัดก์ หอมสนิท

ลิขสิทธิ์ของบังคับวิทยาลัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ศูนย์วิทยหัตถการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หัวข้อวิทยานิพนธ์ ความต้องการรายการวิทยุกระจายเสียงสำหรับการศึกษาของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ชื่อ นางสาวฤทธิ์รัตน์ รัตนลิงห์ แผนกวิชาโสตทัศนศึกษา

ปีการศึกษา ๒๕๑๔

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑. เพื่อศึกษาปริมาณการกระจายเสียงรายการประเภทต่างๆ ของสถานีวิทยุกระจายเสียงในกรุงเทพมหานคร

๒. เพื่อศึกษาลักษณะนิสัยในการฟัง ความต้องการ ประโยชน์ที่ได้รับ รวมทั้งความคิดเห็นของประชาชนในกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับการฟังวิทยุกระจายเสียง

๓. เพื่อเปรียบเทียบปริมาณการกระจายเสียงรายการประเภทต่างๆ ของสถานีวิทยุกระจายเสียง กับปริมาณการฟังของประชาชน

วิธีดำเนินการวิจัย

ดำเนินการวิจัยเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์แต่ละข้อตามลำดับดังนี้

๑. การศึกษาค้านสถานี เลือกศึกษาจำนวน ๕ สถานีเฉพาะที่ส่งกระจายเสียงทางภาค เอ.เอ็ม รวม ๑๐ ความถี่ โดยหาปริมาณการกระจายเสียงเป็นหน่วยเวลาและร้อยละ จากการฟังค่ายตนเองประกอบการคูน้ำรายการและการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ของสถานี

๒. การศึกษาค้านผู้ฟัง รวบรวมข้อมูลโดยออกแบบสอบถามและนำไปสอบถามผู้ฟังคัวประชาชนที่สุ่มคัวอย่างมาจำนวน ๔๙ คน

๓. หากค่าสหลัมพันธ์จากการคำคำแห่งของคะแนน ระหว่างปริมาณการกระจายเสียง
รายการประเภททางๆ กับปริมาณการฟังของประชาชน

ผลการวิจัย

๑. สถานีวิทยุที่ทำการศึกษาส่งกระจายเสียงรายการบันเทิงมาก ประมาณครึ่ง
หนึ่งของรายการทั้งหมด ส่วนรายการข่าวและรายการความรู้เท่ากัน คือประมาณร้อย
ละ ๒๐ และโฆษณาประมาณร้อยละ ๙

๒. ประชาชนฟังวิทยุกระจายเสียงมากถึงแต่ละวัน มีคิดถึง ๐๙.๐๐ น. รายการที่ฟัง
เป็นรายการบันเทิงมากกว่ารายการข่าวและรายการความรู้บ้างเล็กน้อย แต่ก็ยังคงการ
ให้รายการวิทยุมีเนื้อหาที่ส่งเสริมความรู้ในด้านต่างๆ ให้มาก

๓. ปริมาณการกระจายเสียงรายการประเภททางๆ ของสถานีวิทยุกระจายเสียง
สอดคล้องกับปริมาณการฟังของประชาชนพอประมาณ คือค่าสหลัมพันธ์ความคำแห่งของ
คะแนนเทากัน ๐.๔๔

ขอเสนอแนะ

ควรเพิ่มรายการข่าวพยากรณ์อากาศและการความรู้ประเภททางๆ ได้แก่
ความรู้ทางศิลปวัฒนธรรม ความรู้ทางสุขภาพ และความรู้ส่วนสตรีและแม่บ้าน กับ
การลดรายการบันเทิง ได้แก่ละครและเพลงสากลลง รายการกระจายเสียงทุกประเภท
ควรให้สาระที่มีคุณค่าแก่ประชาชนให้มากที่สุด ทั้งนี้รัฐบาลต้องมีวัดคุณประสพศักดิ์แน่นอน
ที่จะใช้วิทยุกระจายเสียงเป็นสื่อในการให้การศึกษานอกระบบโรงเรียน

Thesis Title Demand for Education Radio Programs of People in
Bangkok Metropolis

Name Miss Koontolrat Ratanasing

Department Audio-Visual Education

Academic Year 1975

ABSTRACT

Purposes:

The purposes of this research are as follows:

1. To study the quantity of broadcasting time used by various programs on the radio stations in Bangkok.
2. To survey the opinions of people in Bangkok concerning the existing broadcasting programs and to study their listening habits, their demands and their benefits they thought they would receive from the programs .
3. To compare the quantity of broadcasting time of various programs with listening rating survey of radio audiences.

Procedures:

1. Purposive sampling was applied to five AM band radio stations in Bangkok which distributed their signals over 10 frequencies. The quantity of broadcasting was expressed in the unit of time (in minutes) and percentages of all existing broadcast programs.

2. The field research was conducted through questionnaires which were separately distributed among 418 people.

3. The method utilized was the Spearman's rank-difference correlation between the quantity of broadcasting time of various programs and listening rating survey of radio audiences.

Results:

The results of this research can be divided into three categories:

1. The programs of 5 radio stations studied were about 51 percent concerned with entertainment. News programs and information programs were equally about 20 percent, while commercial programs took about 7 percent.

2. The majority of people listened to the radio from before 07:00 a.m. to 09:00 a.m.

3. The quantity of broadcasting time of various programs moderately equated with the listening rating survey of radio audiences. The rank-difference correlation was 0.58.

Recommendations:

Radio stations should provide more weather forecasting programs and information programs such as arts and culture, health and programs provided for women and housewives. Plays and foreign musical programs should be reduced. The government should set as their objective the use of radio as an instructional medium for non-formal education of the people.

กิติกรรมประกาศ

สำหรับงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณศาสตราจารย์สำเรา วราภรณ์
หัวหน้าแผนกวิชาโสคทัศนศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผู้ช่วย
ศาสตราจารย์ประจำศักดิ์ หอมสนิท ออาจารย์ที่ปรึกษาและควบคุมงานวิจัย และอาจารย์
กร.พนน พงษ์ไพบูลย์ รักษาการหัวหน้ากองวิจัยศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการ
ศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำและแก้ไขข้อบกพร่องงาน
วิจัยนี้สำเร็จลุล่วงไปอย่างดี และขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการแจกและตอบแบบสอบถาม
ตาม รวมทั้งเจ้าหน้าที่สถานีวิทยุทุกท่านที่กรุณาให้ข้อมูลในการวิจัยนี้

สุดท้ายนี้ ขอขอบคุณสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติที่ให้เงินอุดหนุน
งานวิจัยครั้งนี้.

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	๑
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	๒
กิจกรรมประจำ	๓
รายการตารางประกอบ	๔
รายการแผนภูมิประกอบ	๕

บทที่

๑. บทนำ

๑.๑ ความเป็นมาของปัญหา	๑
๑.๒ ความสำคัญของปัญหา	๖
๑.๓ วัตถุประสงค์ของการวิจัย	๖
๑.๔ ขอบเขตของการวิจัย	๗
๑.๕ ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	๗
๑.๖ คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย	๘
๑.๗ ความไม่สมบูรณ์ของการวิจัย	๘
๒. เอกสารการวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๙
๓. วิธีดำเนินการวิจัย	๑๕
๔. ผลการวิจัย	๒๙
๕. สรุปผลการวิจัยและขอเสนอแนะ	๓๓
บรรณานุกรม	๔๕
ภาคผนวก	๔๙
ประวัติการศึกษา	๕๕

รายการตารางประกอบ

ตารางที่

หน้า

๑. ปริมาณการกระจายเสียงรายกิจกรรมทางภาคต่างๆคิดเป็นร้อยละ ของภาระรายจ่ายเสียงทั้งหมดของสถานี	๒๙
๒. สถานีวิทยุกระจายเสียงที่ประชาชนฟังมาก ๑๐ อันดับ	๓๕
๓. ปริมาณการฟังวิทยุกระจายเสียงในวันจันทร์ถึงวันศุกร์	๔๖
๔. ปริมาณการฟังวิทยุกระจายเสียงในวันเสาร์	๔๗
๕. ปริมาณการฟังวิทยุกระจายเสียงในวันอาทิตย์	๔๘
๖. วิธีการเลือกฟังรายการวิทยุกระจายเสียง	๔๙
๗. ปริมาณการฟังรายการประเพณีของประชาชน	๕๐
๘. ปริมาณการฟังรายการข่าวประเพณีของประชาชน	๕๑
๙. ปริมาณการฟังรายการความรู้ประเพณีของประชาชน	๕๒
๑๐. ปริมาณการฟังรายการบันเทิงประเพณีของประชาชน	๕๓
๑๑. ผู้ที่ได้จากการฟังวิทยุกระจายเสียง	๕๔
๑๒. ความต้องการฟังรายการส่งเสริมการประกอบอาชีพประเพณี	๕๕
๑๓. ความต้องการให้สถานีวิทยุกระจายเสียงชักรายการที่คนสนใจใน ช่วงเวลาต่างๆ	๕๖
๑๔. ความต้องการเนื้อหาประเพณี	๕๗
๑๕. ความต้องการในเรื่องความiyาวของรายการ	๕๘
๑๖. ความต้องการให้มีการเพิ่มรายการประเพณี	๕๙
๑๗. ความต้องการให้มีการปรับปรุงช่วงบทพ่องค่างๆ	๖๐
๑๘. คำสั่งผู้สั่งซื้อจากค่าແนงของคะแนนระหว่างปริมาณการกระจาย เสียงรายการประเพณีของสถานีวิทยุกระจายเสียงกับ ปริมาณการฟังของประชาชน	๖๑

รายงานการแผนนิมป์ประกอบ

แผนภูมิ

หน้า

๑. เปรียบเทียบปริมาณการกระจายเสียงรายการประเภทข่าว
ความรู้ บันเทิงและโฆษณา ๒๔

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย